

SPRAVNE
STOLOVANÍ...

|| EKRTOVA || MIZEL V LESNEM
POROSTU, PŘESTO JEJ VOZMĚR
JSOU VIDĚT. TOUTE **90x110x110**

TAK TOHLE JE NÁSLEDEK
ŽELEZNE' OPONY...

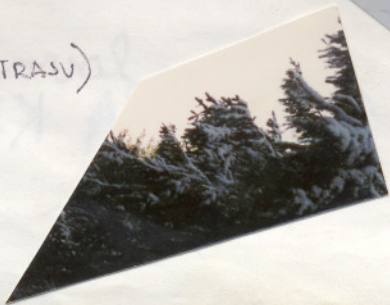
Tichá
MODLITBA...

V SRDCI,
ŠUMAVSKÝCH
HVOZDI...!

TAK TOHLE
BYL NÁS
PŘEDCHŮDCE...
(TAKY CHTĚL PŘESÍŤ NÁŠI TRASU)

7.-30. 12.

1997

ÚČASTNÍCI
POLÁRNÍ
VÝPRAVY

DAL

aneb

Druhá Akce s Losem

Šestli jsme se 27. prosince L.P. 1997. Bylo nás pět.

Cedník, Martin, Mirek (Ekertova), Ondra a Já (PETA). Cesta v lokem byla velmi dlouhá a únavná. Do cílové stanice jsme dorazili již pozdě večer. Cestou k prvnímu ležení jsme si rozdělili „funkce“. Cedník se stal vedoucím polární výpravy Dr. KAREL NĚMEC, Ondra VAREL FRÝŠTENSKÝ (někdy byl i psom), Martin byl ~~LEKÁRNÍK~~ LEKÁRNÍK, Já jsem byl ~~METEOROLOG~~ METEOROLOG WINTER SPUN a Mirek dostal zvláštní funkci BIOLOŽKA EKRTOVA. Když jsme dorazili, najedli jsme se a šli jsme spát. Ráno nás čekal dlouhý pochod. Cestou se upříhodilo vše zvláštního. Jenom to, že jsme viděli lišku. Po dlouhém a únavném pochodu jsme konečně dorazili na místo, které označil vedoucí výpravy jako 2. ležení. Noc byla dlouhá a pěkně unavivá. Hrozně sněžilo. Ráno jsme se rozhloubili z Ekertovou (Mirkem) a odešli jsme dál. Cesta vedla přes vysoké šumavské pohory. Tam také jsme zabrali další tábor. Po vdatné večeři se nám „krásně“ spalo na mechu plném klacků a kameni. Druhý den ráno jsme se vydali na další, teď již konečnou cestu na nádvěstí v Lipně. Cesta však opět předchozí byla ještě kurtější. Po vdatném obědě na Rakouském území jsme se vydali dál. Na nádvěstí jsme se dostali včas (vlastně o hodinu dříve), tak jsem byl Já a Ondra posláni na nákup. Potom jsme odjeli do Prahy v 1. třídě. TADYDA'DA, TO JE KONEC

Peta